

sanoma

Hyvä

Digi-
Hyvä Sanoma

MUSISOIVAN PERHEEN ISÄ LASSE RIUTAMAA:
**MUSIIKKI ON JUMALAN
ANTAMA LAHJA IHMISILLE**

**FIDA VIE TOIVOA NEPALIN
HALVEKSITUIILLE
KASTITTOMILLE**

LAURA HÄMÄLÄINEN VAIKEIDEN SYNNYTYSTEN JÄLKEEN:

**SAIN KOKEA KONKREETTISTA
JUMALAN HUOLENPITOA**

ELÄMÄN KOVUUDEN KOKENUT JANNE RAASAKKA:

**ON JUMALAN SUURTA ARMOA,
ETTÄ SELLAISESTAKIN VOI
PELASTUA**

**NUORET MIIKA KORKATIN SYDÄMELLÄ -
FACEBOOK-RYHMÄ POIKI
100 PROSENTTIA
-MEDIAMISSION**

Kiitos musiikin lahjasta

– Musiikki on Jumalan antama lahja ihmisille. En osaa kuvitella elämää ilman sitä, tenori ja laulunopettaja Lasse Riutamaa sanoo. Samaa mieltä ovat hänen lapsensa Aino-Maija, Matti ja Vilja, musiikin ammattilaisia hekin.

TEKSTI: SIRPA JUVONEN KUVAT: SEPPÖ HAAVISTO

Kun Aino-Maija Riutamaa de Mata saa Nurmijärven-kotiinsa vieraiksi isänsä Lasse Riutamaan ja sisaruksensa Matin ja Viljan, puhe kääntyy nopeasti pääsiäisen alla Helsingin Saalem-seurakunnassa esitettyyn musikaaliin *Simon Kyre-*

Riutamaan perheeseen on siunaantunut kosolti musiikillista lahjakkuutta. Lasse Riutamaa on ylpeä Matista, Aino-Maijasta ja Viljasta, joista kaikista on tullut musiikin ammattilaisia.

neläinen. Riutamaan perhekunnasta olivat tällä kertaa mukana Lasse Simon Kyreneläisenä, Vilja Marian roolissa ja Aino-Maijan puoliso Peter Mata Jeesuksen roolissa.

Lasse Heikkilän musikaali vie katsojat seuraamaan pääsiäisen tapahtumia Jeesuksen ristiä kantaneen Simon Kyreneläisen näkökulmasta. Melkein nollabudjetilla pystyyn pannussa hankkeessa oli mukana noin sata vapaaehtoista, joiden joukossa oli niin harrastajia kuin ammattilaisiakin. Lasse toteaa, että produktion toteuttaminen teatterissa olisi niin kallista, että tässä maassa tuskin löytyy moiseen resurssija.

– Meille mukana olleille kyse oli isosta yhteisponnistuksesta, johon kaikki osallistuivat sydämellään.

Vilja sanoo olevansa ylpeä siitä, että Saalem-seurakunnassa voitiin valmistaa näin iso produktio. Eri alojen osaajia löytyi hämmästyttävän paljon.

– Eräs nainen oli tehnyt pukuja palakatta kaksi vuotta. Mitä yksityiskohtia niissä olikaan! Esitys oli esteettisesti hieno valoineen kaikkineen.

Ponnahduslauta ammattilaisuuteen

On kulunut pitkä aika siitä, kun Lasse Riutamaa istui pikkupoikana Salon helluntaiseurakunnan tilaisuuksissa. Silloin hän tuskin osasi kuvitella esiintyvän joskus musikaalissa. Sen ajan seurakuntakulttuuriin sellainen musiikin laji ei kuulunut.

Salon helluntaiseurakunnan musiikkielämä oli voimakasta, ja Lasse oli siinä ahkerasti mukana. Näin hän sai ponnahduslaudan kohti ammattilaisuutta. Siitä mies on edelleen kiitollinen. Kun hän pääsi Sibelius-Akatemian solistisen laulun osastolle, klassinen laulu ja ooppera avasivat oven uuteen maailmaan. Lisäoppia hän haki muutamaa otteeseen Roomasta.

Valmistuttuaan Lasse jäi Sibelius-Akatemiaan laulunopettajaksi. Myöhemmin hän alkoi opettaa laulua myös Teatterikorkeakoulussa. Hän työskentelee kummassakin talossa edelleen.

Ura on ollut monipuolinen: oopperaa, operettia, musikaaleja, kiertueita, konsertteja, hengellisen ja klassisen musiikin levyjä ja muita projekteja. Yleisradiolle Lasse on laulanut varastoon suuren määrän hengellistä ja klassista musiikkia laidasta laitaan.

Miehen sydämenasioihin kuuluu

erottamattomasti myös heprealainen musiikki, jota hän on esittänyt niin Suomessa kuin ulkomaillakin.

Lasse tunnetaan myös *Tenorissimo*-duosta, jossa hän laulaa **Reijo Ikosen** kanssa.

Ei pelkkää leivän ansaitsemista

Lasse ja **Eeva Riutamaan** perheeseen syntyi neljä lasta. Esikoinen **Essi-Tuuli** on heistä ainoa, josta ei tullut musiikin ammattilaista. Hän vaihtoi viulunsoittoon liittyneet musiikkiopinnot kielitieteeseen.

Oliko lasten ohjaaminen musiikin pariin itsestänselvyyttä?

– Musiikki on ollut minulle syvästi sydämenasia. Siinä ei ole ollut kysymys vain leivän ansaitsemisesta, vaan pitkälti myös palvelemisesta seurakunnan yhteydessä. Mallin välittäminen lapsille on tuntunut tärkeältä. Musiikki on myös arvo. Olen toivonut, että lapset omaksuvat sen. Jostain syystä he ovat ottaneet haasteen vastaan, ja kolme heistä on jäänyt tälle epävarmalle alalle.

Kaikki Riutamaiden lapset aloittivat soittamisen 3–4-vuotiaana. Viulu, sello ja kitara ovat vaikeita soittimia, joten harjoittelu oli aloitettava varhain. Se ei ollut helppo tie. Aino-Maija muistelee, että musiikkiopiston kurinalaisten opintojen parissa kului usein neljä viisi iltaa viikossa.

Koska Lasse oli paljon työssä ja keikoilla, Eeva huolehti kotiäitivuosinaan jälkikasvun musiikkiharrastukseen liittyneistä asioista. Hän kuljetti lapset tunteille ja katsoi, että läksyt tulivat tehdyiksi.

Sello, kitara ja laulu

Vuodet kuuluivat, ja kukin lapsista löysi oman tiensä.

Aino-Maija valmistui Turun ammattikorkeakoulun Taideakatemiasta sellonsoitonopettajaksi vuonna 2007 ja kolme vuotta myöhemmin musiikin maisteriksi Sibelius-Akatemiasta pääaineena sello. Freelancer-sellistin työnantajat ovat Helsingin kaupunginorkesteri, Suomen Kansallisoopperan orkesteri ja Radion sinfoniaorkesteri. Lisäksi hän opettaa sivutoimisesti sellonsoittoa Nurmijärven musiikkiopistossa ja soittaa erilaisissa kokoonpanoissa. Viime aikoina myös sovittaminen, säveltäminen ja tuottaminen ovat alkaneet tuntua omalta alueelta musiikin saralla.

»

Aitous on asia, jota Lasse ja Aino-Maija kunnioittavat niin musiikissa kuin muusikoissakin. – Arvostan muusikoita, jotka uskaltavat olla rehellisesti sitä, mitä ovat rosoineen kaikkineen. Sellainen koskettaa minua enemmän kuin täydellisyyttä tavoitteleva taiteilijuus, Aino-Maija sanoo.

» Matin valmistumisvuosi Sibelius-Akatemiasta oli 2013. Hänen pääsoittimensa on klassinen kitara. Jazz-kitara on pysynyt rinnalla rakkaana ”sivuaineharrastuksena”. Matti opettaa Lauttasaaren musiikkiopistossa ja soittaa freelancerina niin paljon kuin ehtii. Musiikin sovittaminen kuuluu sekin kiinnostuksen kohteisiin.

Vilja soitti aluksi pitkään viulua. Hän kävi kuvataidelukion, mutta veri veti laulamaan. Hän opiskeli Turun ammattikorkeakoulun Taideakatemiassa ja valmis-

totta kai se on tullut esiin arjen elämässä.

Matti kertoo, että omaan jumalasuhteeseen liittyvien asioiden pohtiminen tuli hänelle ajankohtaiseksi itsenäistymisvaiheessa.

– Mietin silloin, mitä itse haluan, missä on kysymys vanhempien tahdosta ja mikä liittyy uskoon. Muodostin omaa käsitystäni uskoon ja jumalasuhteeseen liittyvistä asioista. Koen, että olen niiden kanssa nykyään hyvässä sovussa. Ajattelen, että jokaisen on käy-

tui vuonna 2013 musiikki-pedagogiksi pääaineena klassinen laulu. Nykyisin Vilja tekee paljon freelancer-töitä. Heinäkuussa hän alkaa harjoitella Kansallisopperassa rooliaan *Oopperan kummitus* -musiikaaliin, johon hänellä on kiinnostus.

Mattia ja Viljaa on työllistänyt pitkään myös heidän perustamansa *Duo Hermachito*. Suomi-Saksa-seura valitsi heidät tänä vuonna esiintyjiksi kahdelle Saksan-kierueelle, joista toinen on jo tehty ja toinen edessä syksyllä.

Erottamaton osa identiteettiä

Kristityn vakaumus välittyi Riutamaan perheessä vanhemmilta lapsille pitkälti käytännön elämän kautta.

– En koe, että meitä olisi varsinaisesti opetettu siihen tai pakotettu mihinkään. Vanhempien arvot tulivat esille luonnollisella tavalla, Aino-Maija kertoo.

Vilja allekirjoittaa siskonsa ajatuksen.

– Se, mitä äiti ja isä tekevät sydämellään, siirtyy väistämättä lapsille. Meidän toistamme vanhempien antamaa positiivista esimerkkiä. Meidän perheessämme on tehty sydämellä erityisesti niitä asioita, jotka ovat liittyneet Jeesukseen. Usko on niin erottamaton osa kummankin vanhemmamme identiteettiä, että

Jumala on rikas taiteen luoja. Tämän esille tuominen on tärkeää. Se on meidän tehtävämme.

Lasse Riutamaa

Matti tekee uraa kitaristina ja Vilja laulajana. Heitä työllistää myös yhdessä perustettu Duo Hermachito, jonka Suomi-Saksa-seura valitsi esiintyjäksi tämän vuoden Saksan-kierueilleen.

tävä nämä asiat läpi tykönä ja otettava niihin kantaa henkilökohtaisesti.

Levyllä helmen arvoisia ajatuksia

Riutamaitten yhteistyön tuorein tulos on Aikamedian julkaisema levy *Sinä olet*. **Hannu Huhtala** oli tehnyt sävellyksiä pastori-terapeutti **Seppo Jokisen** teksteihin ja kysyi, haluaisiko Lasse laulaa ne levyille. Lasse innostui ja alkoi tutustua materiaaliin, joka oli hänelle täysin tuntematonta.

Aino-Maija oli luonteva valinta sovittajaksi ja tuottajaksi, koska isä ja tytär tuntevat hyvin toistensa tyylin. Aino-Maija sovitti yhtä vaille kaikki laulut ja soitti piano-, kosketinsoitin- ja sello-osuudet, viimeksi mainitut osana *Trio Festivoa*.

– Tämä oli ensimmäinen työni Aikamedialle. Pääsin oppimaan ja tekemään sovittamista, josta nykyään pidän todella paljon, hän sanoo.

Sitten hankkeeseen pyydettiin mukaan myös Vilja ja Matti. Vilja laulaa kaksi laulua duettona isänsä kanssa.

Matti soittaa taustoilla kitaraa. Hän on myös sovittanut yhden lauluista. Soittajien joukossa on myös Aino-Maijan puoliso Peter sähkökitaroinen.

Lasse kuvaa lauluja hengellisiksi laulelmiksi, jotka on tehty pitkälti sielunhoidollisiin teksteihin.

– Oikeastaan jokaisessa laulussa on jokin helmen arvoisen ajatus.

Viljan ja Lassen duettona laulama *Luoja kaipaa lapsiaan* on yksi niistä lauluista, jotka jäivät heidän kummankin mieleen.

– Jumalalla on meitä ikävä silloin, kun olemme Hänestä kaukana. Hän kaipaa meitä yhteyteensä. Lauluun sisältyy myös armon ajatus: Isän ikävä koskee kaikkia ihmisiä, koska kaikki ovat Hänelle yhtä tärkeitä, Lasse mieltii.

Ajatellessaan musiikkia Jumalan antamana lahjana hänen mieleensä palaa vanha sanonta, jonka mukaan taide on uskonnon äidinkieli.

– Jumala on rikas taiteen luoja. Tämän esille tuominen on tärkeää. Se on meidän tehtävämme. □

Kuukauden teema:
Äitiyden päivä

Tässä numerossa 5/2015

- 2 Sävelten siivittämää perhe-elämää**
Riutamaille musiikki on Jumalan lahja
- 8 Keskelä elämää**
- 12 Markon matkassa**
Jätkittelyä
- 14 Traumaattisesta lapsuudesta ehjään elämään**
Janne Raasakka nauttii Jumalan huolenpidosta
- 18 Omakuva**
Piirtäjänä Niilo Närhi
- 19 Unet**
Kirsi-Klaudia Kankaan kolumni
- 20 Vapaaksi okkultismin verkoista**
Teija löysi paitsi Jumalan myös itsensä
- 23 Hyvät kysymykset**
Maailmankaikkeuden ikä?
- 24 Varjelusta vaikeissa raskauksissa**
Hämäläisillä osataan arvostaa äitiyden onnea
- 30 Olet minulle tärkeä**
Viisi yhteistä vuosikymmentä
- 32 Rukoilemme yhdessä**
- 35 Kysy Kirsi-Marialta**
Miten poika pärjää?
- 36 Levy- ja kirja-arviot**
- 40 Miika Korkatti - mies nettimenestyksen takana**
100 prosenttia nuorten hyväksi
- 45 Ristikko**
- 46 Paras juttu**
- 47 Paavon pakina**
Arvot mekin tarvitsemme

sanoma

KRISTILLINEN AIKAKAUSLEHTI

sanoma
Hyvä

74. vuosikerta ISSN 0355-4171

ASIAKASPALVELU

Puh. 020 761 9800
PL 99, 42701 Keuruu
asiakaspalvelu@aikamedia.fi

Ilmoitusmyynti:

Pirkko Fält-Rantanen, puh. 020 761 9804
ilmoitukset@aikamedia.fi

TOIMITUS

Päätoimittaja ja toimitussihteeri:
Pirkko Rätty, puh. 040 755 2919

Toimittaja:

Sirpa Juvonen, puh. 040 755 3715

Graafinen suunnittelija:

Pertti Lukkarila, puh. 0500 663 987

Toimituksen osoite:

Jäspilänkatu 2, 04250 Kerava
hyva.sanoma@aikamedia.fi

Verkkojulkaisu:

www.hyvasanoma.fi

MYynti JA MARKKINOINTI

Myynti- ja markkinointipäällikkö:
Mika Korkatti, puh. 040 588 9900

Henkilökohtaiset sähköpostit:
etunimi.sukunimi@aikamedia.fi

TILAUSHINNAT

Kotimaa:
Kesto 67 €, digi 67 €, 12 kk 73€, tutustumistar-
jouus 4 kk 23 €

Muut tilausvaihtoehdot ja digilehti, katso:
www.aikashop.fi

PAINOPAikka

Lönnberg Painot Oy

KANNEN KUVA

Seppo Haavisto

KUSTANTAJA

am aikamedia

Kerava: Jäspilänkatu 2, 04250 Kerava
Keuruu: PL 99, 42701 Keuruu
www.aikamedia.fi

aikashop

www.aikashop.fi

Hyvä Sanoma ei vastaa tilaamatta lähetettyjen kirjoitusten ja kuvien säilyttämisestä eikä palauttamisesta.

Pirkko Rätty • pirkko.ratty@aikamedia.fi

T Äitiyden lahja

oukokuun toisena sunnuntaina on taas aika juhla äi-
tejä. Näin on tehty Suomessa jo vuodesta 1918.

Äitiyden päivää alettiin viettää ensimmäisenä Yhdys-
valloissa. Anna Jarvisin äidin kuolema vuonna 1905
sai Jarvisin ajattelemaan, ettei yhteiskunta ottanut
huomioon äitien asemaa lasten kasvatuksessa. Jarvi-
sin ehdotuksesta 12. toukokuuta 1907 järjestettiin An-
drewsin metodistikirkossa muistojuhla kaikille äideil-
le. Vuonna 1914 Yhdysvaltain presidentti Woodrow
Wilson julisti äitiyden päivän kansalliseksi juhlapäiväksi.

Suomeen äitiyden päivän toi kansakoulunopettaja ja
kansanedustaja Vilho Reima. Aluksi päivää vietettiin
toukokuun kolmantena sunnuntaina, mutta 1927 päi-
väksi vakiintui nykyinen käytäntö. Vuonna 1947 päivä
vahvistettiin viralliseksi liputuspäiväksi.

Äidit ovat ehdottomasti juhlaansa ansainneet, mut-
ta monille äitiyden päivä on raskasta aikaa. Jo vuodes-
ta 1994 lähtien äitiyden päivää edeltävänä lauantaina on
vietetty Lapsettomien lauantaita, tahattomasti lapset-
tomien omaa päivää. Sen myötä Simpukka-yhdistys
muistuttaa siitä, ettei lapsen saaminen ole milloin-
kaan itsestään selvää.

Tässä lehdessä on haastateltu
Laura Hämäläistä, kolmen lap-
sen äitiä, joka hänkin tietää, et-
tei äitiys todellakaan ole itses-
tänselvyys. Kaksosten synnytys
oli rankka, ja kolmannen lapsen
maailmaantulo vielä rankempi.

Kiitollisuus ja valtava helpos-
tus ovat päälimmät tunteet,
kun Laura ajattelee taakse jää-
nyttä aikaa ja siitä selviytymistä.
Ennen kaikkea hän on kiitollinen
Jumalalle, joka varjeli vaikeina ai-
koina, mutta myös sukulaisille ja
ystävälle, jotka muistivat perhet-
tä rukouksin.

Rukousta tarvitsemme me
kaikki, olemme sitten äitejä tai
lapsia. Tuntuu hyvältä lukea tä-
mänkin lehden rukouspalsta,
jossa ihmiset muistavat toinen
toistaan ja kantavat asioita Juma-
lan eteen.

Siunattua äitiyden päivää ja tou-
kokuuta!

